

Στόν δρόμο τοῦ γυρισμοῦ κανένας δέν μίλησε

Στό Καμερούν κάθε Πάσχα κάνουμε μία μεγάλη γιορτή γιά όλα τά μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῶν Καμερουνέζων.

Ἐφέτος εἶχαμε μία οἰκονομική δυσκολία λόγω πολλῶν ἀπρόβλεπτων ἔξόδων πού μᾶς ἔτυχαν. Εἴπαμε, λοιπον, νά μήν κάνουμε αύτή τήν μεγάλη ἐκδήλωση καί νά ἀρκεστοῦμε σέ ἔνα ἀπλό τραπέζι με τούς Ἱερεῖς καί τούς σπουδαστές τοῦ Σεμιναρίου Ὁρθοδόξου Θεολογίας «Ο Ἅγιος Μᾶρκος». Κι ἂν μᾶς περίσσευε κάτι ἀπό τά λιγοστά χρήματα πού συγκεντρώσαμε γιά τά ἔξοδα τῆς γιορτῆς, νά τά

δώσουμε γιά φιλανθρωπία.

Μέ αύτή τήν ἀφορμή σκεφθήκαμε νά προσφέρουμε κάτι σ' αύτούς πού ὅλοι ξεχνᾶνε. "Ἐτσι ὄργανώσαμε μία ἐπίσκεψη στό Λεπροκομεῖο, παράρτημα τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου «Γαμποή» τοῦ Γιαουντέ.

Μᾶς πληροφόρησαν ὅτι περιθάλπονται περίπου 60 ἀσθενεῖς καί ἡ κατάστασή τους εἶναι προβληματική. Ἡ ἀσθένεια τῆς λέπρας (νόσος τοῦ Hansen) συνδυάζεται δυστυχῶς μέ διάφορες προλήψεις καί δεισιδαιμονίες τῶν ἀμαθῶν καί ἀπλῶν ἀνθρώπων, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐγκαταλεί-

‘Ο π. Δημήτριος μεταφράζει λόγο παρηγορίας τοῦ Σεβ. Μητρ. Καμερούν κ. Γρηγορίου πρός τούς ἀσθενεῖς.

πονται οι ἀσθενεῖς ἀπό τὴν οἰκογένειά τους καὶ νά μήν ύπάρχει κανένας γιά τὴν ἐξυπηρέτησή τους, ὅταν προχωρεῖ ἡ ἀσθένεια καὶ ἀρχίσουν οἱ ἐπιπλοκές.

"Ἐτσι, ύπάρχει μία ὁμάδα ἀσθενῶν πού μπορεῖ καὶ αὐτοεξυπηρετεῖται καὶ μία ἄλλη πιό βαριᾶς μορφῆς (ἀκρωτηριασμένοι, κατάκοιτοι κτλ.), πού ἐξυπηρετεῖται ἀπό τούς ὁμοιοπαθεῖς πού βρίσκονται στά πρῶτα στάδια.

Μᾶς συνέστησαν νά τούς προμηθεύσουμε μία σειρά ἀπό φάρμακα, καθαριστικά, ἀπολυμαντικά. Ἐμεῖς ἀπό τὴν μεριά μας φαντασθήκαμε τά ὑπόλοιπα ἀπαραίτητα τῆς ἐπισκέψεως μας (τρόφιμα, γλυκά κτλ.).

"Ἐτσι, λοιπόν, μετά τό μεσημεριανό πασχαλινό τραπέζι μέ ὅλους τούς σπουδαστές ἐπιβιβασθήκαμε στά αύ-

τοκίνητα τῆς Μητροπόλεως καὶ μέ τό φορτηγάκι φορτωμένο τά εἴδη πού εἶχαμε προμηθευτεῖ, ξεκινήσαμε γιά τό Νοσοκομεῖο.

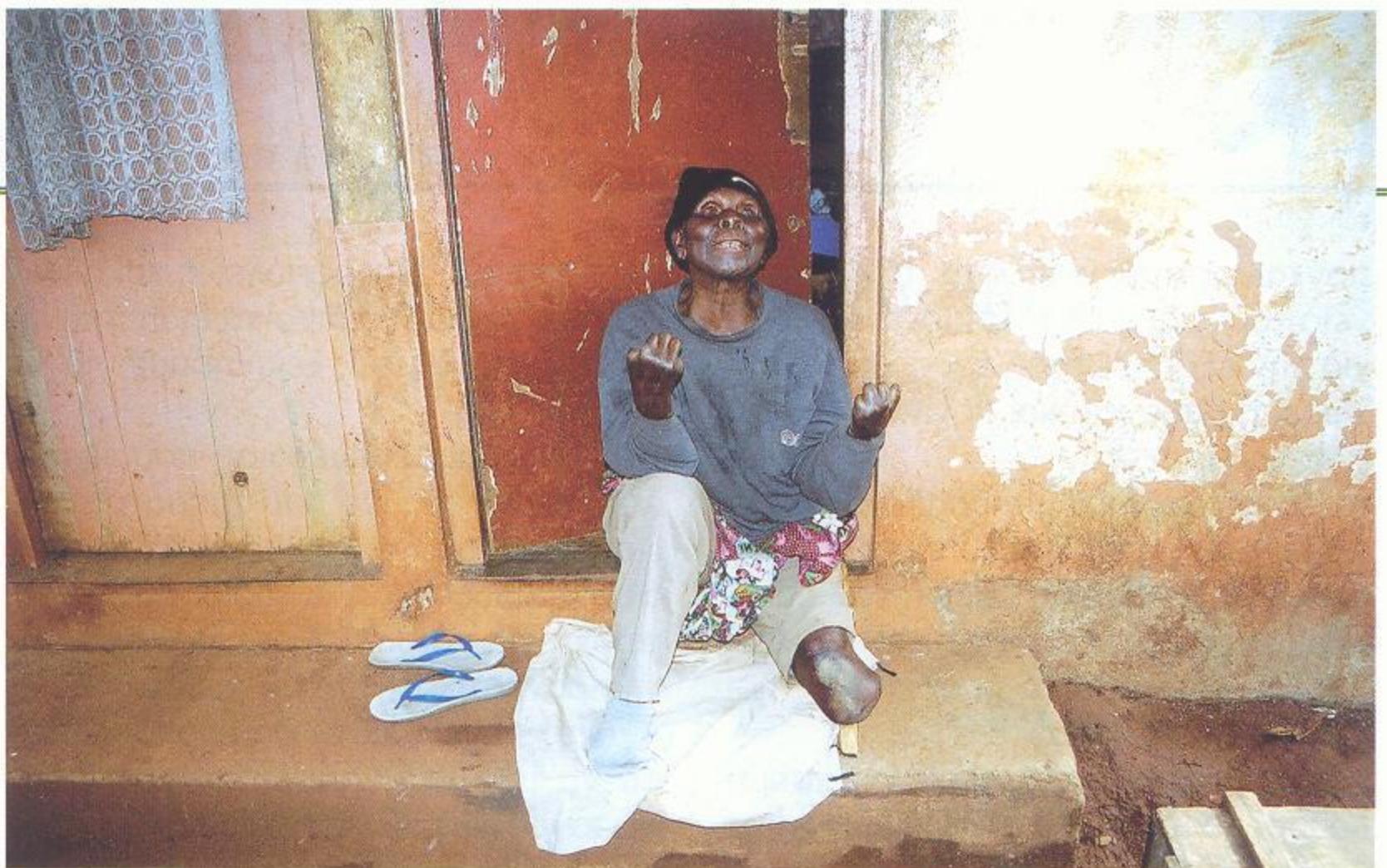
Ἡ σχετική ἐνημέρωση πού εἶχαμε ἀπό τόν ύπευθυνο τοῦ τμήματος τοῦ Νοσοκομείου ἦταν ἐμπεριστατωμένη, ἀλλά μᾶλλον ἡ φαντασία μας ἦταν φτωχή γιά νά συλλάβει τήν εἰδική αὐτή πραγματικότητα τῶν ἀσθενῶν.

Στό σημεῖο αὐτό θά ἦταν καλύτερα νά μήν περιγράψω τίποτα καὶ τό φωτογραφικό ύλικό νά μιλήσει μόνο του...

Προσπαθήσαμε νά συνέλθουμε ἀπό τό σόκ καὶ τήν ἀμηχανία. Νομίζω ὅλοι μέσσα μας μετανιώσαμε πού ἤλθαμε τό ἀπόγευμα. Οἱ σπουδαστές μᾶς ἔσωσαν τήν κατάλληλη στιγμή. "Ἄρχισαν νά ψάλλουν τό «Χριστός Ἄ-

Ίεροσπουδαστές τῆς Ἱ. Μητροπόλεως κοντά στούς ἀσθενεῖς

Άσθενής τοῦ Λεπροκομείου τοῦ Γιαουντέ

νέστη» καί κατόπιν τίς Καταβασίες τοῦ Πάσχα. Εἴπαμε κάποια λόγια, πού ό π. Δημήτριος καί ό κ. Νικόλαος, ό γυμναστής τοῦ Σεμιναρίου, μετέφρασαν σέ δυό διαφορετικές διαλέκτους: «...”Ηλθαμε κοντά σας σήμερα νά σᾶς ποῦμε τό Χριστός Ἀνέστη καί αύτή τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως θελήσαμε νά τήν μοιραστοῦμε μαζί σας... Καί είναι τό Εὐαγγέλιο πού μᾶς ἔφερε κοντά σας... Στό πρόσωπό σας βλέπουμε τόν Κύριό μας νά είναι ἀσθενής· γιά μᾶς ἔχετε τήν ἀξία τοῦ Κυρίου μας ...Νιώθουμε ἔνοχοι μπροστά σας διότι, ἄν καί πάντοτε ώς Ἐκκλησία προσευχόμασθε γιά ὅλους τούς ἀδελφούς μας πού πάσχουν, ἐντούτοις μόνο σήμερα ἡ θύμησή σας μᾶς ἔσπρωξε νά σᾶς συναντήσουμε... Τά δῶρα μας είναι φτωχά μπροστά στόν πλοῦτο τῆς ύπομονῆς σας καί στόν ἀγώνα σας μπροστά στίς δυσκολίες, ἀλλά δεχθεῖτε τα σάν ἓνα μικρό χτύπο τῆς καρδιᾶς μας... Ἐμεῖς ἀπλῶς σᾶς τά μεταφέρουμε... Είναι δῶρα πού προέρχονται ἀπό τό ύστέρημα πολλῶν φτωχῶν ἀνθρώπων, ἀπό μία μικρή καί μακρινή χώρα... Είναι ἀνθρωποί πού σᾶς σκέπτονται στήν προσευχή τους. Πιστεύουν ὅτι ύπάρχει πάντα κάποιος μεγαλύτερος πόνος ἀπό τόν δικό τους καί δίνουν προτεραιότητα στόν πόνο τοῦ πλησίον τους. Καταβάλλουν

Διανομή ἀνθρωπιστικῆς βοής

Ή λέπρα κατατρώγει τίς σάρκες τῶν ἀνθρώπων.

πολλές προσπάθειες καί στεροῦνται γιά νά μπορέσουμε νά σᾶς πλησιάσουμε έμεῖς σήμερα κρατώντας κάτι στά χέρια μας... Δέν εἶναι σπουδαῖα πράγματα, ἀλλά μέσα σ' αύτά εἶναι κρυμμένη ἡ ἀγάπη πολλῶν ἀνθρώπων πού μυστικά εἶναι κοντά σας, κοντά μας, καί ψάλλουν μαζί μας τό Χριστός Ἐγέστη... Δεχθεῖτε τα γιά τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως...».

Μά τί νά πεῖς ἀλήθεια γιά νά ἀλλάξεις, νά φωτίσεις τό βλέμμα αύτῶν τῶν ἐγκαταλελειμμένων ἀνθρώπων; Συγκινήθηκαν, ἅρχισαν νά κλαῖνε... Τό ἴδιο καί ἔμεῖς... Μᾶς εὔχαριστησαν.

Ήταν ἀπόγευμα Λαμπρῆς τοῦ 2007. Ἀποχαιρετηθήκαμε μέ τό «Χριστός Ἐγέστη».

Στόν δρόμο, καθώς ἐπιστρέφαμε, κανένας μας δέν μίλησε... Μόνο τό βράδυ στό Ἀπόδειπνο, ψάλλοντας ξανά ὅλοι μαζί τό «Χριστός Ἐγέστη», καταλάβαμε ὅτι τό ψάλλαμε κάπως διαφορετικά... Σάν οἱ φωνές ὅλων μας νά εἶχαν ύποστεῖ κάποια ἀλλοίωση.

«Ἄληθῶς Ἐγέστη ὁ Κύριος στίς καρδιές μας τοῦτο τό Πάσχα καί ἀναστάτωσε τίς ὑπάρξεις μας...».

Μετά τῆς ἐν Κυρίω ἀγάπης
† ὁ Καμερούν Γρηγόριος

